

دوم محرم الحرام سال 61 هجری قمری

رستگار نشوند آن گروهی که خشنودی مردم را با غضب پروردگار خریدند

به گزارش آران نیوز: نینوا جایی است که حرّ دستور یافت حضرت را در بیابانی بی آب و علف و بی دژ و قلعه فرود آورد. امام(ع) برای اقامت در محل مناسبتری، به حرکت خود ادامه داد تا به سرزمینی رسید. اسم آنجا را سؤال فرمود؛ تا نام کربلا را در جواب شنید، گریست و فرمود: «پیاده شوید، اینجا محل ریختن خون ما و محل قبور ماست. و همین جا قبور ما زیارت خواهد شد، و جدّم رسول خدا چنین وعده داد.» سپس اصحاب امام(ع) پیاده شدند و بار و اثاثیه را فرود آوردند. سپاه حرّ نیز در ناحیه ی دیگری در مقابل امام اردو زدند.

حضرت(ع) اهل بیت خود را جمع کرده، نظری بر آنها افکند و گریست. سپس فرمود: «خدایا! ما را از حرم جدّمان راندند، و بنی امیه در حقّ ما ستم روا داشتند. خدایا! حق ما را از ستمگران بستان و بر دشمنان پیروز گردان.»

عبیدالله بن زیاد نامه ای بدین مضمون برای حضرت نوشت: خبر ورود تو به کربلا رسید. من از جانب یزید بن معاویه مأمورم سر بر بالین نهم تا تو را بکشم و یا به حکم من و حکم یزید بن معاویه باز ایی! والسلام. امام(ع) فرمود: این نامه را جوابی نیست! زیرا بر عبیدالله عذاب الهی لازم و ثابت است.

امام حسین(ع) چون نامه ی ابن زیاد را خواند، فرمود:

رستگار نشوند آن گروهی که خشنودی مردم را با غضب پروردگار خریدند.(خشنودی مردم را بر غضب خدا مقدم داشتند)